

(Стоянъ - Тихо) Благодаря ти, 7-и капитанъ!

(Запущва) Ох, майчиче!

Минковъ - Успя ли ти се?

Стоянъ - Убиха седмица не бяхъ нищо,
7-и капитанъ.

Минковъ - Отъ първата кутинъ не се
ли вреди?

Стоянъ - Азъ бяхъ съ подпоручика въ аван-
гардъ. И дружитъ дни-срочно.

Иванъ (Тихо) Не хитрувай, Мирко! взе-
май една, да ти я и за дружитъ.

Мирко - (Тихо) Търкай сега, де?

Иванъ - Сейко, да изпущешъ сега молта,
а пълва да осекае за утрѣ.

Сейко - Арко. Дай да смукна! (Ишарайса
синава отъ една къмъ дружитъ)